

1897-07-25

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Generel kommentar:

Læsevejledning

Brevet er transskriberet fortløbende

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Afsendersted:

Rosenvænget

Omtalte personer:

Susette Cathrine Holten

Viggo Pedersen

Agnete Skovgaard

Joakim Skovgaard

Wilhelmine Skovgaard

Arkivplacering:

Mappe 17 nr. 42

DOKUMENTINDHOLD

Joakim Skovgaard skriver at de har fået meget vand ind på Rosenvænget pga. nogle kraftige regnbyger. Han skriver også om deres ferie i Tisvilde.

TRANSSKRIFTION

Mappe 17

Brev nr 42

Rosenvænget 25 juli 1897

Kjære Faster!

|Du får vist bede Elisabeth læse brevet for Dig, det er så utydeligt.|

Tak for Dit brev, det er såre rart at höre fra Dig og næsten overraskende, da jeg egentlig går ud fra at Du ikke skriver. Men jeg må nok se til at skrive lidt mere læseligt for Dine gamle öjne. Nu har vi fået det meste af vort gamle hus i orden med store vinduer, så vi kan se ned på gaden, og det nye er vokset så vidt at taget næsten er helt skiferlagt, i morgen tænker jeg det er det, så der kun mangler glas i tagvinduerne eller sådan. Vi glæder os til at vise Dig hvor stuerne her oppe er bleven tillokkende. Og vi glæder os selv til de nye, som tegner til at blive herlige. Jo ved Du hvad, vi var aligevel såre glade for opholdet i Tisvilde, når vejret var

-2-

godt, kom de fleste af os en gang om dagen til havet og de störste af os i det. Selvfölgelig havde det været endnu lettere at bo endnu nærmere, men så kunde vi let kommet længere fra skoven, det havde også været galt. Naturligvis at hvad der kan gjöres let for Agnete er bare godt, men spadsereture mener hun forresten selv, at hun trænger til, så det var snarere de små i barnevognen det gik ud over, for den var alt for tung at köre til stranden på de sandede veje med dyne hjulspor. Vi kan godt sige, at vi havde både megen gavn og glæde af turen og var noget begunstigede af vejret. Og blegsoten har da bedre af landluft end af byluft, nu kan man i hvert fald ikke se den for kaffebrunhed.

-3-

Det er rart at læse, at Du lever et så hyggeligt liv, men behöver Du at være trist over, at det er sidste sommer der? Flytter Viggo ikke et andet sted hen til næste år, hvor Du kan have det lige så hyggeligt? Hvad Cathrine angår, så får vi have talmodighed til tiden kommer, det må hun selv have, og det er kanske dog kedeligst for hende. I går da vi gik en vending der over, gik hun på opfyldningen med Frk. Frimodt og stak schampignons. Hun ser ud til at have det i bedste velgående, selv om det nok går lidt op og ned, men hun er rar glad når man ser hende. Det er en stund siden jeg hörte fra Niels, det gik fremad med Ole, men meget langsom. Han får nu

noget mælk med i börnemelet. Han er god og kön, måtte han nu blot også blive tyk.

-4-

Nu har jeg höert fra et senere brev der nede fra, at han fremdeles går frem. Her er vi ved at forvandles til amfibier, fordi vi svømmer i så meget vand. Det kommer sig af at de ikke kunde föje det nye tag til det gamle uden at bryde hul i det gamle, og da vi netop i denne tid har fået nogle svære skyller, så har vi fået mere vand ind end både [?Ulrikes] og vi skyttede om. En nat lå Hr. og fru [?Ulrikes], [?], vores to piger og jeg og kravlede om på loftet for at lægge noget under taget til at före vandet væk, og i går brasede en tordenregn således på, at vi i Malerstuen havde et ganske ualmindelig smukt vandfald, vi behöver ikke at rejse til Niagara, vi har set mere end vi önsker, men nu er vi forhåbentlig snart færdige med de huller i taget. Alle vore vandfade, pottes og badekar stod på rad for at tage imod. I badekarret var der vel om 6 tommer vand, og drengene satte straks skib i det. I dag nyder Peter tilværelsen, han fylder 10 år. Mange hilsner fra A. og börnene og Din heng. Joakim Skovgaard.

[Vil Du hilse Pedersens og Frk. Moltke. Ak! Brevet blev alligevel ikke tydeligt skrevet.

Når kommer Du til Byen?]

- Nu har jeg hørt fra et senere brev der
 rede fra, at han fravæder går frem.
 Her er vi ved at forandle os ganske,
 fordi vi er mere i en noget anden.
 Det kommer sig af at de ikke kunde styre
 det nye tag, til det gamle uden at bygge
 hul i det gamle, og da vi ikke i denne
 tid har fået nogle mere stykker, så
 har vi fået mere væk ind end lige blødder
 og vi skynde os. En nat løb der og faldt
 der to, som to piger og jeg og kørte om
 på loftet for at lægge noget under taget
 til at gøre vandet væk, og jeg brød en
 tordenslyn således var, at vi i mælken havde
 et ganske ualmindelig smukt landfald, vi
 så som et nyt til Magerne, vi har det
 mere end vi ønsker, men nu er vi forholdsvis
 snart færdig med de huller i taget. Alle var
 vandfald, toter og baderne stod ved ved
 at tage imod. I badekant var der en
 tomme væg, og drængene dalt brødt det i
 det. En uge før de blev her, havde de
 mange hilerne fra de gamle og de nye, så de

Vi er ikke længere i den gamle, vi er i den nye.

Rønnevej 25 juli 1897
 Kære Peter! Du har vist båret elendigt
 Tak for det brev, det er mere
 rart at høre fra dig og næsten over-
 raskende, da jeg egentlig går ud fra
 at du ikke skriver. Men jeg har
 nok de til at skrive det mere løst for
 dine gamle øjne. Nu har vi fået det
 mest af vort gamle hus i orden
 med store vinduer, så vi kan
 se ned på gården, og det nye er
 vokset så vort at taget næsten er
 helt afsluttet i morgen tænker
 jeg det er det, så der kun mangler
 glas i tagvinduerne der inde.
 Vi glæder os til at vise dig hvor
 stærre vi end er blevet tilskude
 og vi glæder os selv til de nye om-
 tegninger til at blive herlige. Og end
 du end, vi var alligevel så glade
 for øjeblikket. Forvild, når vi er
 nok kommer de til Bogen.

godd. kom de fleste af os en gang om
høgen til høvet og de største af os i det.
Følølgelig blev det været endnu et år
at de endnu nærmere man så kendte
er et kommet længere fra Skovene,
at havde også været godt. Naturligvis
at hvad de kun gjorde det for forlystelse
er for godt, men desværre menes kun
forresten selv, at man trænger til, så
det var mest de små i Carlsberg
men det gik ud over, for den var alt
for tung at bære til Tronens rode
Sandsels vej med dybe hjulspor.
Vi kan godt sige, at vi havde både
nogen grin og glæde af turen og var
meget beundrende af vejret. Og
Blegbota har da bedre af Landluft
end af byluft, vi kan man snart
faldt ikke de den for Koffebrummen.

SKOVGAARD-MUSEET
Koppe 17 Nr. 82

Det er vist at lase, at du lever et så
lysteligt liv, men behøver du at være
lært over, at det er vist, sammen
der i flåten. Vijs sig at endst det
kan til næste år, hvor du kan have
det lige så lysteligt. Hvad ligger
ind angår, der for vi have tilmødelighed
til inden kommer, det med kun det
have, og det er kun det der kadeligt
for hende. Går du og gik en vandring
der over i gik hængte afslutningen
med Fth. Tronens og stak Schampens
Men så ud til at have det, bedst
viljende, selv om det nok var det og
gør, men hun er så glad når man
der hende. Det er en stund ordene
af hende fra Nils, det gik forud
land Ole, men meget langsomt. Men
for os noget mere med i bismilet.
Men er god og kær, og det kan man blot
og det bliver lyse.